

V Praze dne 7. října 2002

Č. j.: 12291/2001

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury, jako příslušný ústřední orgán státní správy pro kulturní památky v České republice, ve věci návrhu Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, č. j.: MHMP 39178/01/Poš ze dne 23. 7. 2001, o zrušení prohlášení obytného domu v areálu zemědělské usedlosti čp. 1, Praha 9, Hrdlořezská 30, za kulturní památku, rozhodlo takto:

Ministerstvo kultury podle ust. § 8 odst. 1 zákona České národní rady číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, **n e r u š í** prohlášení obytného domu v areálu zemědělské usedlosti čp. 1, Praha 9, Hrdlořezská 30, za kulturní památku.

Odůvodnění

Dne 1. 8. 2001 obdrželo Ministerstvo kultury od Hlavního města Prahy, Magistrátu hl.m. Prahy, odboru památkové péče, pod čj. MHMP 39178/01/Poš ze dne 23. 7. 2001 návrh na zrušení prohlášení obytné budovy v areálu bývalé zemědělské usedlosti čp. 1 k.ú. Hrdlořezy, Hrdlořezská 30, Praha 9, podle výpisu z katastru nemovitostí ve vlastnictví, jako společné jmění manželů, MVDr. Josefa Kužňara a Marty Kužňarové, bytem Praha 10 Dubeč, Nepovolená 151, za kulturní památku, evidovanou pod evidenčním číslem rejstříku 40701/1-1634 v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky, z důvodů naprostého havarijního stavu.

Následně byla doplněna fotodokumentace dokládající stav k měsíci únoru 2002.

Dále bylo zjištěno, že v uvedené věci se žadatel vyjadřoval Státní památkový ústav v hlavním městě Praze pod zn. 5368/01/M/DOK/Va/Ou dne 24. 4. 2001 tak, že zrušení památkové ochrany uvedeného objektu je z hlediska památkové péče nepřipustné a konstatoval, že několikrát upozorňoval vlastníka na nezbytnost opravy objektu, kdy vlastník některé budovy areálu rekonstruoval pro provoz firmy, a pokud se týká obytné budovy, již před lety se netajil záměrem demolice objektu a objekt záměrně neudržoval, kdy současný špatný stavebně technický stav nemůže být důvodem k likvidaci tohoto památkově chráněného objektu a vlastníka je třeba zákonnými prostředky donutit k okamžitému zajištění statiky a obnově objektu bývalého obytného stavení.

Vzhledem k tomu, že podle ust. § 8 odst. 1 zákona ČNR číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, může Ministerstvo kultury z mimořádně závažných důvodů prohlášení věci za kulturní památku zrušit na žádost vlastníka nebo organizace, která na zrušení prohlášení prokáže právní zájem a bylo možno důvodně pochybovat, že by výkonný orgán státní památkové péče na daném teritoriu, aniž by využil jakýchkoliv citovaným zákonem umožněných opatření k nápravě stávajícího stavu, prokazoval

právní zájem na zrušení prohlášení věci za kulturní památku, navíc kdy část kulturní památky byla již obnovena, byl dne 4. 4. 2002 Ministerstvem kultury dán podnět příslušnému výkonnému orgánu státní památkové péče, Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, k zahájení řízení podle ust. § 10 zákona České národní rady číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, případně podle ust. § 15 citovaného zákona, a pokud tato opatření nebudou účinná, k podání návrhu příslušnému státnímu zastupitelství k zahájení trestního stíhání pro zneužívání vlastnictví.

Dne 14. 5. 2002 obdrželo Ministerstvo kultury od Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, pod č. j.: MHMP 53289/02 ze dne 3. 5. 2002 sdělení, že na základě podnětu Ministerstva kultury bylo zahájeno proti odpovědným subjektům správní řízení o uložení opatření podle ust. § 10 odst. 1 citovaného zákona a požádal Státní památkový ústav v hlavním městě Praze o vyjádření v dané věci, které bude jedním z podkladů pro správní rozhodnutí o uložení opatření směřujících k uvedení předmětné kulturní památky do odpovídajícího stavu.

Dne 8. 7. 2002 obdrželo Ministerstvo kultury od Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, pod č. j.: MHMP 53289/02 ze dne 25. 6. 2002 sdělení, že správní řízení o uložení opatření podle ust. § 10 odst. 1 citovaného zákona bylo zastaveno, neboť odpadl důvod řízení, protože v jeho průběhu bylo zjištěno, že předmětná část objektu byla na základě pravomocného rozhodnutí Městské části Praha 9, úřadu městské části, odboru výstavby a územního rozvoje, o nařízení odstranění stavby, vydaného pod č. j.: 24.322/02 dne 11. 4. 2002, odstraněna.

Na tomto základě byla Ministerstvem kultury vyžádána příslušná spisová dokumentace od Městské části Praha 9, úřadu městské části, odboru výstavby a územního rozvoje, a k řádnému věcnému posouzení předmětné věci bylo vyžádáno odborné vyjádření od Státního ústavu památkové péče.

Dne 4. 9. 2002 obdrželo Ministerstvo kultury od Městské části Praha 9, úřadu městské části, odboru výstavby a územního rozvoje, pod č. j.: OVÚR 26.438/02/Bo ze dne 30. 8. 2002, příslušnou spisovou dokumentaci, ze které bylo nepochybné, že dne 7. 2. 2002 tento úřad zahájil řízení o odstranění stavby - části předmětné kulturní památky a současně nařídil ústní jednání spojené s místním šetřením na den 22. 2. 2002 v 10.00 hod. na místě samém. O tomto vyrozuměl kromě jiných i příslušný výkonný orgán státní památkové péče, Hlavní město Prahu, Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče. Z příloženého zápisu z místního šetření je doloženo, že žádný odpovědný pracovník výkonného orgánu státní památkové péče se místního šetření nezúčastnil. Dále ve spisové dokumentaci bylo doloženo, že tento úřad pod č. j.: OVÚR 24.322/02/Bo dne 11.3.2002 písemně požádal příslušný výkonný orgán státní památkové péče o vyjádření ve věci z důvodů, že se žádný zástupce nezúčastnil místního šetření ve věci dne 22. 2. 2002. Dne 11. 4. 2002 pod č. j.: OVÚR 24.322/02/Bo vydal tento úřad rozhodnutí o nařízení odstranění stavby předmětné části kulturní památky z důvodů špatného stavebně technického stavu. Z předložené dokumentace lze pouze dovodit, že rozhodnutí se stalo pravomocné.

Dne 20. 9. 2002 Ministerstvo kultury obdrželo od Státního ústavu památkové péče pod zn. 45/2002 ze dne 17. 9. 2002 odborné vyjádření, ve kterém odborná organizace státní památkové péče konstatuje, že předmětem památkové ochrany této zemědělské usedlosti byla vedle architektonické kompozice a stavebního řešení s historickými konstrukcemi a detaily i urbanistická role, spočívající spolu s dalšími usedlostmi ve vytváření prostoru návsi původní obce. Tato urbanistická role areálu může být zachována i při výměně původních hmot, pokud nové objekty budou respektovat historické stavební čáry a měřítko odpovídající charakteru jádra obce. Z těchto důvodů by nemělo být zrušeno prohlášení za kulturní památku, i když jiné složky památkové ochrany byly zničeny.

Dále je konstatováno, že příčinou špatného technického stavu kulturní památky byla zanedbaná údržba za posledních 10 let. Podle evidenční karty a fotodokumentace ze 70. let 20.

století byl technický stav celého objektu dobrý. Současný vlastník, spolu s firmou MASO-PROFIT, která investovala do provedených stavebních úprav, do obytné části nevložil žádné prostředky na obnovu obytné budovy a přilehlé části hospodářských staveb. Stavební úpravy dalších hospodářských budov v letech 1992 až 1995 byly řádně projednány a schváleny jako I. etapa rekonstrukce, kdy II. etapou měla být rekonstrukce obytné budovy. Protože tato etapa nenastala, Státní památkový ústav v hlavním městě Praze několikrát vyzýval vlastníka k péči o tuto budovu a dal podnět k zahájení řízení příslušnému výkonnému orgánu státní památkové péče. Hlavní město Praha, Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče, v roce 1997 rozhodl o opatřeních podle ust. § 10 zákona České národní rady číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, s termínem plnění do 31.12.1998. Na obytné budově žádné obnovovací či záchranné práce nebyly provedeny. Výkonný orgán státní památkové péče sice provedl řízení a vydal rozhodnutí, ale zřejmě nekontroloval jeho plnění, následně se nedostavil na místní šetření k řízení o odstranění stavby a nereagoval na rozhodnutí o odstranění stavby a nevyužil možnost odvolání. Paradoxně pak provedl nové řízení v době, kdy již rozhodnutí o odstranění stavby bylo realizováno.

Ministerstvo kultury posoudilo veškeré skutečnosti jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a z uvedeného má za to, že bylo nepochybně prokázáno, že:

1. Vlastník kulturní památky část této kulturní památky, obytnou budovu a ovčín, od roku 1991 zcela oprostil od jakékoliv údržby a oprav a nijak nereagoval na výzvy k nápravě tohoto stavu. Z jeho vědomého jednání lze dovodit, že jediná jeho snaha byla navodit stav k odstranění této části kulturní památky a k tomuto účelu měla sloužit i žádost o zrušení prohlášení věci za kulturní památku ze dne 2. 4. 2001.
2. Příslušný výkonný orgán státní památkové péče, Hlavní město Praha, Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče, svojí nečinností umožnil, aby od roku 1995 byly ze strany vlastníka kulturní památky soustavně závažným způsobem porušovány zákonem chráněné zájmy státní památkové péče, až došlo k nevratnému zničení části kulturní památky za přímé účasti příslušných orgánů státní správy.
3. Příslušný stavební úřad, Městská část Praha 9, úřad městské části, odbor výstavby a územního rozvoje, v zásadním rozporu s ust. § 126 odst. 1 zákona číslo 50/1987 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o odstranění stavby předmětné kulturní památky. Jeho řízení se týkalo zájmů chráněných zvláštním zákonem a stavební úřad byl ze zákona povinen rozhodnout jen v dohodě, popřípadě se souhlasem příslušných orgánů státní památkové péče. K tomu však vůbec nedošlo.

Při hodnocení všech těchto skutečností, zvláště urbanistické role areálu zemědělské usedlosti ve vytváření prostoru návsi původní obce, se Ministerstvo kultury přiklonilo k názoru odborné organizace státní památkové péče, že je nutné prohlášení areálu předmětné zemědělské usedlosti za kulturní památku nerušit a přijmout taková opatření, aby tato hodnota byla obnovena i se zopakováním tvaru štítu.

Na základě uvedených skutečností bylo rozhodnuto, jak v enunciatu rozhodnutí uvedeno.

Poučení

Podle ust. § 44 citovaného zákona se na toto řízení nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení.

JUDr. Václav Karmazín
vedoucí ekonomicko – právního oddělení
v odboru památkové péče Ministerstva kultury